18/02/2019

Епископ бачки Иринеј: Осам векова Српске Цркве

Његово Преосвештенство Епископ бачки г. Иринеј говорио је 16. фебруара 2019. године у свечаној дворани Матице српске у Новом Саду поводом великог јубилеја Српске Православне Цркве на тему Осам векова Српске Цркве.

На традиционалној свечаној седници уприличеној поводом 193. годишњице најстарије српске књижевне, културне и научне институције, владика Иринеј је казао да се аутокефалија више не јавља у улози чиниоца и градитеља јединства у Телу Православне Цркве, него да све чешће представља камен спотицања.

-Аутокефални статус једне Цркве значи да та помесна Црква не зависи од неког већег црквеног центра, односно да одлуке њене јерархије не подлежу одобрењу или потврди од стране другог црквеног центра. То је суштина аутокефалије. Разни други параметри, елементи који се повремено спомињу, у ствари су сви другостепени. То посебно важи за гледиште по којем

аутокефалност неке помесне Цркве мора нужно да одражава одређене националне интересе, државне аспирације, политичке тежње или, штавише, да она првенствено и служи таквим циљевима и програмима. Ова димензија није првобитно садржана у појму аутокефалије, него представља накнадну, релативно скорашњу наслагу у њему. Управо она и јесте главни узрок данашње кризе институције аутокефалности, навео је Епископ бачки Иринеј.

-Наш Свети Сава је добио пуну и праву аутокефалију, а не некакву крњу, несавршену. То данас није свима јасно зато што се аутокефалија схвата као црквени облик суверенитета: што је за државу суверенитет, то би требало да је аутокефалност за Цркву. То није исправан утисак. Аутокефалија, и она првобитна и ова Светосавска, била је независна од државне власти. Иако је постојао пројекат да се, где год је то могуће, административне линије црквених јединица поклапају са политичким или државним, то није био увек закон. Суштински, потреба Цркве је увек имала превагу над диктатом државе. Данас, при покретању иницијативâ и доношењу одлукâ о евентуалном признавању аутокефалног статуса некој или некима од помесних Цркава, морамо свесно занемарити све политичке мотиве, идеолошке поставке и државне утицаје, јер они расцрквењују и обесмишљавају сâм појам аутокефалије, у пракси разарају вековни црквени поредак и угрожавају устројство, јединство и само биће Православне Цркве. Теорија да мора бити једна држава, једна нација, једна Црква, један језик, потпуно је неприхватљива. Црква мора да чува и сачува своју слободу, слободу којом ју је Христос ослободио. Црквом не могу да управљају никакви председници држава, једина Глава Цркве јесте Богочовек Исус Христос. Неопходни су истински духовници, пастири и прави хришћани. Од сваке опасности споља, за Цркву су опаснији унутрашњи вукови у овчијој кожи и формални верници. Њој су насушно потребни онакви архипастири какви су били, у своме времену, наш Свети Сава или руски свети патријарх Тихон, поручио је владика Иринеј.

У оквиру свечаности, проф. др Драган Станић, председник Матице српское, честитао је песнику из Бањалуке г. Зорану Костићу, добитнику Змајеве награде Матице српске за 2018. годину, за збирку песама под насловом Пулсквамперфекта. Најзначајнију песничку награду и најдуговечније књижевно признање Матица српска је установила 1953. године у спомен на песника Јована Јовановића Змаја, поводом 120. годишњице његовог рођења, а досадашњи добитници чине врхунску антологију српског песништва.

Аутор збирке песама је навео да књижевност настаје у оквирима једног

језика и да су ту границе. -Могу нас оптуживати за великосрпски тон, ја не сматрам да је то тако, јер границе заправо одређује језик. Моју књигу посветио сам страдању српског језика, истакао је песник Зоран Костић.

О награђеној књизи говорио је песник Ђорђо Сладоје, а стихове је казивао драмски уметник Небојша Кундачина. Књигу Пулсквамперфекта објавила је Књижевна задруга Српског националног савјета из Подгорице.

Свечаној седници у Матици српској је присуствовао епископ Јован (Пурић).

lth: 0px;